

[Svend Haugaard.]

mål: hvis er skylden? Men jeg mener, jeg udtalte mig klart nok, idet jeg sagde, at når det primære åbenbart er at skabe ro, det vil sige arbejdsro, for efterretningstjenesten, og man på forhånd slår syv kors for sig og siger, at man naturligvis ikke får alt at vide, ja, så er min sympati for dette forslag meget lille.

Hr. Orla Møller spurgte, om jeg ønskede en stramning. Jeg ønsker i hvert fald sikkerhed for, at man ikke uberettiget kan registrere folk for lovlig virksomhed. Det vil jeg have fuld sikkerhed for. Og jeg ønsker sikkerhed for, at hvis man har registreret på grundlag af en mistanke, som viser sig at være forkert, så bliver materialet tilintetgjort. Og så sagde jeg, at når man kommer dertil, kan vi få ro om sagen, så har vi klare linjer.

Så foreslog jeg, at man i stedet for at vedtage ministerens forslag kunne udvide det nuværende udvalgs kontrolbeføjelser til også at omfatte forsvaret, og at dette udvalg sammen med et parlamentarisk udvalg kunne drøfte retningslinjerne. Derved vil det klart ligge sådan, at det fulde ansvar stadig ligger hos ministeren, og det er det, vi ønsker. Så sagde hr. Orla Møller, at det var sagt klart og tydeligt, at det ikke skulle blive et gidselsystem. Ja men hvis det nu er min fornemmelse, at det bliver det, så hjælper den garanti jo ikke så forfærdelig meget.

Gert Petersen: Jeg har ikke mange bemærkninger til det, der er blevet sagt. Justitsministerens redegørelse og især motiveeringen for, hvorfor et sådant kontroludvalg er en god ting og en nødvendighed, var jeg meget tilfreds med. Jeg synes, der blev sagt ganske væsentlige ting i den.

Så er der det meget kritiske spørgsmål om, hvorvidt udvalget kan få alle oplysninger, det, som hr. Svend Haugaard ligesom gør til et afgørende spørgsmål. Må jeg sige det med det samme, at jeg forstår ikke helt hr. Svend Haugaard. Hvis han ikke kan få $\frac{4}{5}$ eller $\frac{5}{6}$, så vil han åbenbart slet ikke have noget. Jeg synes aldrig, det har været radikal tradition. Det er en helt ny vej, man er slået ind på, og så får man uvægerlig en mistanke om, at det har andre årsager. Jeg har hele tiden anset det for naturligt, at netop, når forsvarets efterretningstjeneste

bliver inddraget i sagen, vil der være spørgsmål, som ikke vedrører danske borgeres grundlovsmæssige rettigheder, og det ville være helt irrelevant at rejse sådanne spørgsmål i udvalget. Hvis det gøres alligevel, er det rimeligt, at de tilbagevises, de kommer ikke sagen ved, medmindre man kan påvise, at der er en relevans til spørgsmålet om de grundlovssikrede rettigheder. Kan man påvise det, er det ganske klart, at så må der svares. Kan man påvise det, og bliver der ikke svaret, ja, så bliver der både uro om efterretningstjenesterne og så sandelig også om udvalget, for så kan man meddele, at nu forlader man udvalget, fordi arbejdsmulighederne ikke er tilfredsstillende, fordi loven ikke er tilfredsstillende, eller fordi den bliver administreret forkert, og den mulighed vil en repræsentant for det radikale venstre også have. Derfor er det, jeg ikke kan forstå, at man indtager den forholdsvist negative holdning, at man, når man kan få disse muligheder for at kontrollere, at borgernes grundlovsmæssige rettigheder ikke bliver krænket, så blot siger nej; vi vil hellere have noget andet, som det er ret usandsynligt at man får, og som jeg i øvrigt ikke kan se kan have de samme kontrolmuligheder i sig. Det er mig uforståeligt, at man indtager denne holdning fra radikal side, og jeg håber og tror ikke, at den er endelig.

Så sagde justitsministeren, jeg tror, han brugte udtrykket, at udvalget kan skabe tillid hos befolkningen til, at efterretningstjenesternes arbejde gennemføres forsvarligt. Ja, det afhænger af, om efterretningstjenesternes arbejde gennemføres forsvarligt, og det er bl. a. dér; udvalget må kunne sætte ind. Jeg forstod også justitsministerens redegørelse sådan, at netop her må udvalget kunne sætte ind og kritisere det arbejde, som gøres, såfremt det ikke er forsvarligt, og søge at få det forbedret, uden at det i øvrigt påtager sig noget ansvar. Det er jo ministerens afgørelse, der er den gældende.

Og til slut. Når jeg har sagt — det bliver jeg nok nødt til at gentage — at også SF finder det rimeligt, at man har en efterretningstjeneste, må det forstås på den måde, at vi finder det rimeligt, at man forhindrer udenlandsk efterretningsvirksomhed, ulovlig efterretningsvirksomhed på dansk område. Det er det, vi finder rimeligt. Der er andre sider af den nuværende efterretnings-